

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2014, č. j. KUZL-5094/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2016, č. j. 33 A 13/2014 - 131,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 2. 3. 2016, č. j. 33 A 13/2014 - 131, zamítl Krajský soud v Brně žalobu žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2014, č. j. KUZL-5094/2014. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherský Brod ze dne 6. 11. 2013, č. j. OSD/3069/18/13/Hn, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, která však neobsahovala žádné kasační důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., a nesplňovala tak podmínky řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 21. 4. 2016, č. j. 2 As 89/2016 - 35, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje. Stěžovatel byl zároveň poučen, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 25. 4. 2016. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti připadl na středu 25. 5. 2016 (§ 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Do tohoto data však stěžovatel doplnění kasační stížnosti nezaslal.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bez doplnění kasační stížnosti není možné v řízení o ní pokračovat. Kvůli absenci stížných důvodů totiž není vymezen rozsah přezkumu rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem (viz § 109 odst. 3 s. ř. s.), a tím ani hlediska, z nichž by měl být uvedený rozsudek posuzován. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost ve výši 5000 Kč, rozhodl Nejvyšší správní soud také o vrácení tohoto poplatku dle § 10 odst. 3 věty třetí zákona o soudních poplatcích, podle níž, *(b)yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 1. června 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu